

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۱۰۶/۶۴۹۴۰ مورخ ۱۳۹۱/۱۰/۳۰:

طرح ممنوعیت اشتغال به بیش از یک شغل

مصوب جلسه مورخ بیست و ششم دی ماه یکهزار و سیصد و نود و یک مجلس شورای اسلامی در جلسات متعدد شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و نظر این شورا به شرح زیر اعلام می گردد:

۱- مصوبه از این جهت که به افزایش هزینه عمومی می انجامد و طریق تأمین آن معلوم نشده است، مغایر اصل ۷۵ قانون اساسی شناخته شد.

۲- نظر به اینکه مصوبه با توجه به تعریف مذکور در ماده ۳ در موارد متعدد از جمله بندهای ماده یک و ماده ۶، منجر به ایجاد نظام اداری غیر صحیح می شود، مغایر بند ۱۰ اصل ۳ قانون اساسی شناخته شد.

۳- منظور از عبارت «دستگاهها و نهادها» در سطر دوم ماده یک روشن نیست؛ پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

۴- اطلاق بندهای یک و ۳ ماده یک و نیز ماده ۵، نسبت به نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی که سرمایه آنها متعلق به دولت نباشد، مغایر اصل ۱۴۱ قانون اساسی شناخته شد.

۵- بندهای ۲ و ۵ ماده یک، با توجه به تعریف ارائه شده از شغل در ماده ۳ مصوبه، مغایر اصل ۱۴۱ قانون اساسی شناخته شد.

۶- اطلاق ممنوعیت در خصوص موارد غیردولتی و خصوصی در بندهای ماده یک و فراز اخیر آن در قسمت آخر ماده ۵، خلاف موازین شرع شناخته شد.

۷- تقیید به داشتن مجوز از مراجع مرقوم در ماده ۲، با توجه به اطلاق ذیل اصل ۱۴۱ قانون اساسی، مغایر اصل مذکور شناخته شد.

۸- نظر به اینکه در ماده ۳، منظور از مشاغل که در این ماده آمده غیر از مشاغلی است که از اصل ۱۴۱ قانون اساسی استنباط می گردد، لذا با توجه به آثاری که بر آن بار شده است، مغایر اصل مذکور شناخته شد.

جمهوری اسلامی ایران

بسمتعالی

شورای نگهبان
قائم مقام دبیر

شماره ۴۹۳۸-۹۱۳۰

تاریخ: ۱۱/۱۱/۱۳۹۱

پست:

طبقه بندی:

۹- اطلاق ماده ۶، با توجه به عدم وجود زیرساخت های لازم و بار مالی مصوبه، از حیث اضرار به عموم، مغایر اصل ۴۰ قانون اساسی شناخته شد. همچنین اطلاق این ماده، مغایر اصل ۱۴۱ قانون اساسی نیز می باشد.

۱۰- در خصوص مواد ۸ و ۹، همانطور که در نظریه شماره ۸۹/۳۰/۴۱۹۰۵ مورخ ۱۳۸۹/۱۲/۲۸ این شورا آمده، از آنجا که انفصال از خدمات دولتی و عمومی در این مواد، شامل مسؤولان و مقاماتی می شود که برای مدت معین انتخاب یا منصوب می شوند و اشخاصی که پرکناری آنها مطابق قانون اساسی نیازمند تصمیم گیری از سوی مراجع و مقامات مخصوص می باشد، مغایر اصول متعدد قانون اساسی است. همچنین انفصال در غیر موارد عمدی، خلاف موازین شرع شناخته شد.

۱۱- اطلاق ماده ۱۱ نسبت به منصوبین غیر مستقیم در صورتی که اختیار تفویضی توسط معظم له، مطلق باشد، خلاف موازین شرع و مغایر اصول ۵۷ و ۱۱۰ قانون اساسی می باشد. همچنین این ماده در خصوص مشاغل غیر از مسؤولیت انتصابی از جانب ایشان نیز ابهام دارد؛ پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

۱۲- در ماده ۱۲، اطلاق غیر قابل تخفیف بودن مجازات های مقرر در این قانون، مغایر اصل ۱۱۰ قانون اساسی شناخته شد.

۱۳- در مواد ۱۳ و ۱۴، عبارت «این قانون»، مبنیاً بر ایرادات سابق واجد ایراد است.

۱۴- همانگونه که در نظریه قبلی این شورا در خصوص طرح الحاق یک تبصره به قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل، به شماره ۸۷/۳۰/۲۵۶۷۳ مورخ ۱۳۸۷/۰۲/۰۷ آمده است ماده ۱۵، مغایر اصول ۹۱ و ۱۴۱ قانون اساسی و همچنین قسمت اخیر آن در خصوص اعضای کنونی مغایر اصل ۹۱ قانون اساسی می باشد. به علاوه با توجه به اینکه در این خصوص مجمع محترم تشخیص مصلحت نظام دارای مصوبه است و قانون گذاری نسبت به مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام با توجه به خصوصیات آن، مغایر اصل ۱۱۲ قانون اساسی نیز می باشد.

۱۵- تقیید اختیارات شورای عالی امنیت ملی به موارد مذکور در ماده ۱۶، مغایر اصل ۱۷۶ قانون اساسی است.

۱۶- در ماده ۱۷، نسخ مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام، با توجه به خصوصیات آن و با عنایت به نظریه تفسیری ۵۳۱۸ مورخ ۱۳۷۲/۷/۲۴ این شورا، مغایر اصل ۱۱۲ قانون اساسی شناخته شد.

محمدرضا علیزاده

قائم مقام دبیر شورای نگهبان